

[Poul Hansen (Svendborg).]

et diskussionspunkt lige fra lovens tilblivelse i 1935. Allerede dengang udtrykte vort partis daværende ordfører, den nuværende højtærede formand, ønske om en ændring af § 9, der omhandler den tilbagebetalingsret, som medlemmer af pensionskassen har, når de på grund af fratrædelse af stilling må udtræde af pensionskassen. På det tidspunkt, i 1935, var der ikke mulighed for enighed om en bedre stilling for disse medlemmer end den, der nu er udtrykt i loven, nemlig for det første, at man skal have været ansat i mindst 10 år for at opnå en udtrædelsesgodtgørelse, der også dækker det af arbejdsgiveren indbetalte beløb; udtræden af kassen inden 10 år giver kun ret til en godtgørelse beregnet på grundlag af det beløb, medlemmet selv har bidraget. For det andet gælder almindeligvis den regel, at godtgørelsen skal anvendes til indbetaling til ny pensionskasse eller forsikringsmæssig pensionsordning, dog således, at hvis medlemmet overgår f. eks. til selvstændigt erhverv, kan beløbet udbetales kontant, hvis det ikke overstiger 50 pct. af den pågældendes pensionsgivende lønning for det sidste år.

Disse to betingelser har funktionærerne ikke været rigtig tilfredse med, og jeg synes, man godt kan sige med rette. Spørgsmålet om lempeligere regler har derfor været rejst, og forhandlinger mellem de interesserede parter og forsikringsrådet har været ført, uden at det dog har været muligt helt at kunne forene de to parter, arbejdsgivernes og funktionærernes organisationer, om en løsning af dette spørgsmål.

Man har opnået enighed om at ændre bestemmelsen om 10 års medlemsskab til 5 år, og dette foreslås nu lovfæstet.

Hvad derimod angår reglerne for den kontante udbetaling, der kan finde sted, når medlemmet ikke overgår til ny pensionskasse, har meningerne været delte. Funktionærerne har som sagt holdt på, at man i så tilfælde skulle kunne få udbetalt en større del af beløbet, der dog ikke måtte dække mere end to års løn, medens arbejdsgiverne tværtimod har ønsket reglerne skærpet, for så vidt angår den del, der hidrører fra arbejdsgivernes bidrag. Jeg synes, man må give funktionærerne ret i, at en sådan deling ikke er rimelig. Arbejdsgivernes bidrag til pension må dog betragtes som en form for løn, der tilhører funktionæren, selvom den i disse tilfælde er båndlagt til et specielt formål, og jeg finder i hvert fald de gældende regler for skrappe.

Den højtærede handelsminister foreslår nu

en ordning, der tydeligvis er fremgået som et kompromis, idet det foreslås, at kontant udbetaling i disse tilfælde kan ske, når beløbet ikke overstiger det sidste års pensionsgivende løn.

Jeg tror ikke, at man ved en sådan løsning løber nogen overhængende risiko for, at nogen skulle lade sig friste til letsindigheder, sådan som arbejdsgiverne har givet udtryk for. Betroede folk, som man har ansat i pensionsgivende stilling, må dog være modne nok i den alder til at kunne modstå den fristelse, det kunne være at få et sådant beløb udbetalt.

Jeg frygter altså ikke noget jordskælv mellem de ansatte på grund af denne ændring, men kan give min tilslutning, idet jeg anser den for en rimelig løsning, der i givet fald kan stille en funktionær betydelig friere med hensyn til valg af anden beskæftigelse, fordi han ikke nødes til i så høj grad som nu at skele efter det beløb, han ellers ville tabe.

Med hensyn til kassens ledelse har der været ønsker om bedre sikring af medlemmernes repræsentation. Funktionærerne havde ønsket lovfæstet, at halvdelen af bestyrelsen i sådanne pensionskasser skulle være udgået af de forsikredes egen kreds, af medlemmernes kreds. På forslag af forsikringsrådet stilles der nu forslag om en formulering, der bruger udtrykket „et passende antal“. Jeg for min part synes, det er ganske rimeligt, at medlemmerne sikres halvdelen af bestyrelsespladserne. Det har de da også en del steder, f. eks. i sygekassernes pensionsforening. Men måske ministeren kan give en forklaring på, at forsikringsrådet har anbefalet den foreslåede formulering. Det fremgår ikke helt tydeligt af bemærkningerne, hvorfor man har foretrukket denne formulering.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget er dels en følge af de her nævnte ændringer, dels en enkelt ajourføring af lovens tekst. Derudover fastslås i § 1, at beløb indestående i overfor mynderiet også kan anvendes som gyldig dækning af kassens forpligtelser. Disse ændringer kan vi heller ikke have noget at indvende imod.

Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Hauch: Da de synspunkter, mit parti anlægger på de spørgsmål, der omhandles i det af den højtærede handelsminister fremsatte lovforslag, ikke i princippet afviger fra de synspunkter, der ligger til grund for forslagens bestemmelser, skal jeg ikke bidrage til at forlænge denne debat, så meget mindre